

ایرانیان عزیز و آزاده، هم میهنان ساکن سوئد (گوتنبرگ)!
اعضای محترم کانون پژوهش!

در آستانه‌ی دمیدن نوید بخش نوروز، نوروزتان را شادباش می‌گوییم!

من چند ساعتی است که از حاشیه‌ی دشت گُر گرفته از ارغوان و سُرخ گُل و بنفشه و شببوی خاوران، آن‌جا که برومندترین فرزندان مقاومت و ستم ستیزی و آزادی خواهی، لاله گون به خاک خفته‌اند، می‌آیم. آنها، اما بیدار و چشم به راه، به همه‌ی ما و به شما گفتند: **بهاران خجسته باد!**

و یاران! این پیام را، نه من، که هزاران جوان و امید آفرین حاضر و غزل خوان، هزاران عندلیب پر شکسته، اما هنوز نغمه سرا، و این را زنان و مردانی که در گُستره‌ای کوتاه تا بسیار دراز روزگاران در تلاش و مبارزه گذرانده‌اند، به همه‌ی مردم ایران باز می‌گوییم.

هم‌میهنان سرفراز! در سال 1383 تلخ کامی‌ها و تیره‌گی‌ها بر مردم ما رفت. فرزندان کوچک در آتش سوختند؛ صدها تن در جاده‌ها جان باختند؛ زلزله و سیلاب و محاصره‌ی برف جان‌ها را گرفت و خانه‌ها را ویران کرد. گرانی و بیکاری و مشقت‌های زندگی، باز، گزند رسانده‌اند. زندانیان سیاسی آزاد نشده‌اند و به جُرم آزادی‌خواهی و دفاع از حقوق انسانی مردم ما در حصارها مانده‌اند؛ شمار دیگری بازداشت شده‌اند و کژدم‌های توطئه، **باز**، گزیدند. با این وصف، ما در کنار مردم خود و شما در آنجا، **باز** این نوروز بازآمدنی و پُر رمز را جشن می‌گیریم.

ما می‌خواهیم مثل بنفشه‌های سرزمین مان گُل‌داغ باشیم، زمستان بشکنیم، و بر سبزآی کوه و دشت، عندلیبان خوش‌خوان سرخ فام را دعوت کنیم. ما چنین می‌کنیم و سر تسلیم به پاه‌گی و ریا و قهر فرود نمی‌آوریم و بدین سان، جاودانه می‌مانیم. ما صلح و آرامش و امنیت و آزادی را گرامی می‌داریم و برای آن، همه چیز مان را فدا می‌کنیم.

در این پیام شادباش، که این برادر و یاور خدمتگزارتان، از سوی همه‌ی یاران تان می‌فرستد، دوست دیرین سربلندِ دربندم، ناصر زرافشان نیز همانند من، سهم دارد. آنچه می‌گوییم واژگان او و من است، که جُز تکرار راز دلِ گرما بخش همه‌ی شما نیست.

همینجا، جا دارد از پیشکش‌های شما، که به گونه‌ای نمادین و به منظور تاکید بر اینکه همیشه به یاد دربندانِ آزاده هستید، (و) تقدیم آنان شد، صمیمانه سپاس‌گزاری کنم. گرمای دستان شما را در دست‌های خود حس می‌کنم و طپش قلبم از طپش دوباره‌ی بهار و سرزندگی همگان حکایت دارد، و این که **گویا**، دوره‌ی رهایی فرا رسیده است و عنقریب است که بلبل به گُل آشوب کند.

شاد و شاد و شاد باشید!

(دکتر فریبرز رئیس‌دانا)

ساعت 18 روز جمعه، 28 اسفند 1383، تهران)

متن فوق بر گرفته از پیام شادباش نوروزی دکتر فریبرز رئیس‌دانا به اعضای کانون پژوهش فرهنگ ایران در یوتوبوری می‌باشد که **تلغنی** داده شد. و نا رسائی‌های احتمالی در متن مربوط به انتقال پیام از شکل گفتاری به نوشتاری است که مسئول آن ما می‌باشیم.

علاقمندان به شنیدن پیام، با صدای دکتر فریبرز رئیس‌دانا، می‌توانند آن را در صفحه‌ی نوروزی سایت

«شبکه فرهنگی ایرانیان اروپا» با آدرس: www.eucn.org/n بیابند!

هر روز تان نوروز و نوروزهای تان پر از مهر، شادی و به روزی باد!

کانون پژوهش فرهنگ ایران در یوتوبوری - سوئد

22 مارس 1985

ikfc@eucn.org

www.eucn.org